

# **„Nie-Boska komedia” jako sąd o rewolucji socjalnej**

## **„Nie-Boska komedia” jako sąd o rewolucji socjalnej. Dlaczego nazywa się ją socjalną, a nie narodową? Odniesienie genezę obrazu literackiego do życiorysu autora**

Ocena społecznej rewolucji przez Krasińskiego jest jednoznaczna. Jego podejście do niej jest obiektywne. Chociaż akceptuje idee rewolucyjne, nie zgadza się z metodami walki, które uznaje za zbyt krwawe. Swoje stanowisko ukazuje poprzez wypowiedzi różnych chórów w utworze.

Chór chłopów pierwotnie pragnie poprawić warunki życia: „Naprzód, naprzód, pod namioty, do braci naszych naprzód, naprzód pod cień jaworów (...)”. Jednak w miarę upływu czasu, pragnienie zemsty zaczyna dominować w ich wypowiedziach.

Porównania do „III Części Dziadów” Adama Mickiewicza są liczne. W „Improwizacji”, Konrad wspomina o upiorach, które są żądne krwi. Ten sam motyw pojawia się u Krasińskiego, gdy chłopci wołają o zemstę na uciskających ich panach.

Chór rzeźników symbolizuje bezwzględną walkę i pragnienie przelania krwi, podczas gdy chór lokajów, znający świat arystokracji z doświadczenia, pragnie popełnić te same błędy, co ich panowie.

Dla Krasińskiego, rewolucja ta ma charakter społeczny, nie narodowy. Dotyczy ona określonych grup społecznych, a nie całego narodu. W „Nie-Boskiej komedii” to lud pragnie obalić

arystokrację, a nie walczyć o wolność narodu jako całości.

Mickiewicz w „III Części Dziadów” przedstawia salon państwa Krasińskich w scenie „Bał u senatora”, krytykując ówczesne społeczeństwo. Zygmunt Krasiński doświadczył zawodu, kiedy jego ojciec, Wincenty, zakazał mu uczestniczenia w pogrzebie patrioty Bielińskiego. Chociaż Wincenty w swoim testamencie wyraża głęboki patriotyzm, w rzeczywistości jego postępowanie było kontrowersyjne.

Ogólnie rzecz biorąc, Krasiński w swoim utworze podkreśla, że choć cele rewolucji mogą być słuszne, środki do ich osiągnięcia są równie ważne. Uważa, że prawdziwa zmiana może nastąpić tylko wtedy, gdy ludzie zmienią swój sposób myślenia.

Ocena Krasińskiego na temat rewolucji społecznej jest jasna i obiektywna. Chociaż sympatyzuje z ideami rewolucyjnymi, sprzeciwia się brutalności jej przejawów. To stanowisko przekazuje za pomocą wypowiedzi różnych chórów w dziele.

Chłopski chór początkowo wyraża pragnienie poprawy warunków życia: „Naprzód, naprzód, pod namioty, do braci naszych naprzód, naprzód pod cień jaworów (...)”. Z czasem jednak ich tony nabierają cech zemsty.

Odwołania do „III Części Dziadów” Mickiewicza są wyraźne. W „Improwizacji”, postać Konrada odnosi się do wampirycznych pragnień. Podobne nastroje pojawiają się w dziele Krasińskiego, kiedy chłopi wyrażają swoje pragnienie zemsty.

Rzeźnicki chór symbolizuje brutalność i pragnienie krwi, natomiast chór lokajów, mający doświadczenie w środowisku arystokratycznym, aspiruje do popełnienia tych samych błędów co ich władcy.

Według Krasińskiego, omawiana rewolucja ma wymiar społeczny, nie zaś narodowy. Dotyka ona konkretnych grup, nie całego narodu. W „Nie-Boskiej komedii” lud chce obalić arystokratyczny system, nie zaś walczyć o ogólną wolność

narodu.

Mickiewicz, w „III Części Dziadów”, przedstawia świat państwa Krasińskich, krytycznie oceniając społeczeństwo tamtych czasów. Zygmunt Krasiński spotkał się z rozczarowaniem, kiedy jego ojciec zabronił mu uczestniczenia w pogrzebie patrioty. Mimo deklarowanego patriotyzmu w testamencie, postępowanie Wincentego było sprzeczne z jego słowami.

Podsumowując, dla Krasińskiego, choć idee rewolucyjne są ważne, sposób ich realizacji odgrywa kluczową rolę. Podkreśla on, że prawdziwa zmiana możliwa jest tylko przez zmianę mentalności ludzi.

Jeśli szukacie pomocy w napisaniu własnej pracy - potrzebujecie korepetycji, konsultacji to polecamy stronę [pisanie prac](#) - fachowa pomoc w pisaniu prac - oczywiście tylko w granicach prawa.